

کربلا، نامی فراموش نشدنی است

بچه‌های عزیز! بیایید تقویم را نگاهی تازه بیندازیم. واقعه‌ی کربلا و شهادت امام حسین^(ع) و ۷۲ تن از یاران باوفایش، در سال ۶۱ قمری اتفاق افتاده است. الان سال ۱۴۴۶ قمری است. شاید برایتان عجیب باشد که چرا بعد از گذشت هزاروندی سال واقعه‌ی کربلا و شهادت امام حسین^(ع) و یارانش، در یاد همه زنده هستند. مردم مسلمان سرتاسر دنیا هر سال به شکل‌های مختلفی مثل مجالس روضه خوانی، برگزاری سخنرانی، مدّاحی و اجرای نمایش‌های مذهبی و پخش غذا و شربت نذری بین مردم، مراسم یادبود و عزاداری برپا می‌کنند.

بله، گذشت زمان هم نمی‌تواند نام و یاد امامان را - که افراد برگزیده‌ی خدا بودند - کم‌رنگ و نابود کند. این یک واقعیت است که محبّت ائمه به ویژه امام حسین^(ع) از دل‌ها پاک شدنی نیست. امام حسین^(ع)، نوه‌ی پیغمبر خدا^(ص)، پسر امیرمؤمنان حضرت علی^(ع) و حضرت فاطمه^(س)، در زمان حکومت یزید برای اینکه دین خدا و سنت‌های الهی مثل پرهیزکاری، خوبی و برادری و برابری از بین نرود و برای اینکه نمی‌خواست همه جا پیرزیدی و ظلم و ستم بماند، به دعوت مردم کوفه و هزاران نامه‌ای که برای او فرستادند و از ظلم و ستم یزید به او شکایت کردند، با خانواده و یارانش به سمت کربلا حرکت کرد تا جلو کارهای زشت و ظلم و ستم یزید را بگیرد. لشکریان یزید جلو کاروان امام را گرفتند و با او جنگیدند. امام و یارانش در این راه شجاعانه جنگیدند و مظلومانه به شهادت رسیدند، اما امروز می‌بینید که همه راه و نام امام حسین^(ع) را زنده نگه داشته‌اند و مقابل ظلم و ستم ایستادن را یاد گرفته‌اند.

